

KINH NHẬP LĂNG-GIÀ

QUYỂN 9

Phẩm 18: TỔNG TRÌ (Phần 1)

Bấy giờ, Đức Thế Tôn dùng kệ muốn nói lại nghĩa lý sâu xa của kệ kinh:

*Như cầm thú mê hoặc
Vào mùa hè thấy sóng
Các cầm thú ưa nước
Sóng nước không thật có
Cũng vậy, chúng tử thức
Thấy các cảnh giới động
Các chúng sinh ngu si
Như mắt nhắm thấy vật
Suy đi rồi nghĩ lại
Xa lìa sự tư duy
Thấy thật để phân biệt
Hiểu rõ, đắc giải thoát
Các pháp chẳng kiên cố
Hư vọng phân biệt sinh
Hư vọng phân biệt không
Nương kia không phân biệt
Năm ấm, thức, các pháp
Như bóng cây trong nước
Như huyễn, mộng vân vân
Trong thức chớ phân biệt
Huyễn khởi cơ quan ảo.
Mộng, điện chớp, mây bay
Dứt ba pháp tương tục
Chúng sinh đắc giải thoát
Nương các pháp tà niệm
Do đó có thức sinh
Tám, chín, vô số thức
Cũng như sóng trong nước
Nương pháp huân chủng tử
Kiên cố thường buộc thân
Tâm lưu chuyển cảnh giới
Như nam châm hút sắt
Nương tựa các chúng sinh
Thật tánh lìa hiểu biết
Xa lìa các việc làm
Lìa pháp hiểu và biết.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Hành Tam-muội như huyễn
Xuất các hạnh Thập địa
Ông quán tâm và pháp
Lìa tâm, cảnh, thức, tướng
Thời biết tâm thường chuyển
Tức thường trụ bất biến
Ở cung điện Liên hoa
Tướng cảnh giới như huyễn
Trụ Thắng xứ kia rồi
Đắc các hành tự tại
Như Ma-ni hiện sắc
Làm việc độ chúng sinh
Không hữu vi, vô vi
Trừ các tâm phân biệt
Người ngu do cố chấp
Như Thạch nữ mong con.
Tịch tĩnh và vô sinh
Năm ấm, nhập tương tục
Nhân duyên các cảnh giới
Không, có và chẳng có
Ta nói các phương tiện
Thật tướng không như vậy
Người ngu chấp thật có
Không có tướng năng, sở
Ta hiểu hết các pháp
Mà không hề hiểu hết.
Ta quán tất cả pháp
Mà không quán tất cả
Ta có Nhất thiết trí
Mà không Nhất thiết trí
Người ngu do phân biệt
Tự nói là Thế trí.
Ta chưa từng giác ngộ.
Chưa giác ngộ chúng sinh
Các pháp chỉ nhất tâm
Các ấm như hoa đốm
Các tướng rốt cục không
Nơi nào có phân biệt
Vật mới sinh vốn không.
Trong các duyên cũng không
Hoa đốm, con tượng đá
Nếu biết được hữu vi
Bấy giờ kiến, sở kiến
Thấy pháp mê tức trụ
Ta không vào Niết-bàn

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Không diệt các nghiệp tướng
Diệt các thức phân biệt
Đó ta vào Niết-bàn
Chẳng diệt các pháp tướng
Người ngu vọng phân biệt
Như nước bỗng cạn kiệt
Bấy giờ sóng không sinh
Như các thức diệt mất
Diệt mất không sinh lại
Không và không thức tướng
Như huyễn vốn không sinh
Có, không, là có, không
Các pháp này như mộng
Ta nói một thật pháp
Lìa xa các Giác quán
Vi diệu cõi Thánh nhân
Lìa hai pháp thể, tướng.
Như thấy lửa đom đóm
Tướng lửa ấy không thật
Thế gian thấy bốn đại
Tướng ấy cũng như vậy
Như nương cỏ, cây, đá
Hiện bày các tướng huyễn
Huyễn kia không thật tướng
Thể các pháp cũng vậy.
Chấp giữ, không chấp giữ
Không buộc, không giải thoát
Như huyễn, như sóng nắng
Như mộng, mắt nhắm thấy
Nếu thật thấy như vậy
Lìa các sự phân biệt
Tức trụ định như thật
Ngã, kiến kia không si
Trong ấy không tâm thức
Như sóng nắng, hư không
Như vậy biết các pháp
Mà không biết một pháp
Lìa các duyên có, không
Nên các pháp không sinh
Ba cõi, tâm mê hoặc
Cho nên hiện các loại
Mộng và pháp thế gian
Hai pháp này bình đẳng
Sở và tư kiến sinh
Các xúc cùng với lượng*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Thân thế gian vô thường
Tất cả sắc cũng vậy
Bậc Thánh trong cõi đời
Nói mọi việc như thế
Chúng sinh trong ba cõi
Tâm mê thấy hai thời
Trí thế gian phân biệt
Thật pháp không như vậy
Thấy thế gian như thế
Hay xa lìa sinh tử
Sinh cùng với không sinh
Người ngu mê hoặc thấy
Không sinh và không diệt
Người tu trí tuệ thấy
Cảnh giới sắc cứu cánh
Xa lìa các ác hạnh
Thường hành không phân biệt
Lìa pháp tâm, tâm sở
Đắc lực, thông, tự tại
Đến chỗ các Tam-muội
Nơi đây thành Chánh giác
Trong ấy thành hóa Phật
Các pháp không sinh diệt
Các pháp thể như vậy
Ứng, hóa vô lượng ức
Thể kia trong xuất thế.
Người ngu nghe Phật pháp
Như tiếng vang không nghĩ
Xa lìa đầu, giữa, sau
Lìa pháp có và không
Biến bất động, thanh tịnh
Không các tướng, hiện tướng
Thức, tánh che Pháp thân
Tất cả thân trong hữu
Mê hoặc là huyễn có
Huyễn chẳng do mê hoặc
Tâm không mê hoặc pháp
Cũng chẳng phải có, không
Tâm nương hai pháp buộc
Thức A-lại-da sinh
Nhưng tâm thấy như vậy
Ngã, pháp như nước chảy
Quán thế gian như thế
Bấy giờ chuyển các tâm
Mới là ngã chân thật*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Thành tựu thật pháp hành
Nóng, ấm và kiên, động
Người ngu phân biệt pháp
Chẳng thật, chuyên nghĩ có
Không năng tướng, sở tướng
Tám thức và một thân
Hình tướng và các căn
Người ngu phân biệt sắc
Lưỡi mê hoặc giảng thân
Các nhân duyên hòa hợp
Người ngu do phân biệt
Không biết pháp như vậy
Luân chuyển trong ba cõi
Các pháp và ngôn ngữ
Là chúng sinh phân biệt
Mà các pháp là không
Như huyễn, mộng vân vân
Quán các pháp như vậy
Không trụ thế, Niết-bàn
Vô số chủng tử tâm
Hiện thấy cảnh giới tâm
Sở kiến phân biệt sinh
Người ngu ưa hai pháp
Vô minh, ái và hành
Là nhân tâm, tâm pháp
Nương tha lực pháp sinh
Nên nói pháp tha lực
Nương pháp rồi phân biệt
Tâm mê hoặc cảnh giới
Nên không thành phân biệt
Mê hoặc phân biệt sai
Tâm vì duyên trói buộc
Cho nên sinh các thân
Nếu lìa các nhân duyên
Ta nói không thấy pháp
Lìa các pháp nhân duyên
Lìa nơi các pháp tướng
Không trụ trong các pháp
Ta nói không thấy cảnh
Như vua, trưởng giả thấy
Dùng các loại cầm thú
Hội tụ trong đồng trống
Để chỉ dạy các con
Ta nói các pháp tướng
Như gương soi hình ảnh

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Nội thân trí vì con
Nói về pháp Thật tế
Như biển cả nổi sóng
Do từ gió sinh ra
Hiện tại hay biến đổi
Mà không có đoạn tuyệt
Thức A-lại-da thường
Nương gió cảnh giới sinh
Vô số sóng nước thức
Biến chuyển sinh không dứt
Tướng năng thủ, sở thủ
Chúng sinh thấy như vậy
Không các tướng sở kiến
Không đạo thấy như vậy
Bản thức A-lại-da
Ý cùng với ý thức
Lìa năng thủ, sở thủ
Ta nói tướng như vậy
Năm ấm vốn vô ngã
Và không nhân, chúng sinh
Sinh tức các thức sinh
Diệt tức các thức diệt
Như trong tranh cao, thấp
Sở kiến không như vậy
Như thấy các vật thể
Tướng thấy không như vậy
Như thành Càn-thát-bà
Cầm thú khát thích nước
Như vậy kiến, sở kiến
Trí quán không như vậy
Lìa sở lượng và tướng
Không nhân, chẳng phải quả
Lìa năng giác, sở giác
Lìa năng kiến, sở kiến
Nương ấm, nhân duyên hiểu
Không nhân kiến, sở kiến
Nếu không kiến, sở kiến
Tại sao tu pháp ấy?
Nhân duyên, nhân, thí dụ
Lập ý và nhân duyên
Mộng thành Càn-thát-bà
Sóng nắng và trời, trăng
Dụ ánh sáng đều huyễn
Ta ngăn các pháp sinh
Như mộng huyễn, mê hoặc*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Không phân biệt chúng sinh
Không nương vào ba cõi
Trong, ngoài cũng đều không
Thấy các cảnh không sinh
Mới đắc Vô sinh nhẫn
Đắc Tam-muội như huyễn
Cùng với thân Như ý
Thần thông và Tự tại
Cả thấy tâm, pháp lực...
Các pháp vốn không sinh
Không, không pháp, thể, tướng
Người kia mê không biết
Tùy nhân duyên sinh diệt
Như người ngu phân biệt
Tâm thấy nơi tự tâm
Thấy các tướng bên ngoài
Thật không thể thấy pháp
Thấy tướng xươg, tượng Phật
Và các đại lìa tan
Tâm giác ngộ hay biết
Ở trong tướng thế gian
Do duyên thân hiện hữu
Chấp giữ ba loại cảnh
Cảnh giới thức thủ thức
Ý, thức, phân biệt ba
Phân biệt, sở phân biệt
Nên có từ cảnh giới
Không thể thấy thật pháp
Mê lầm kia không thấy
Các pháp không tự thể
Người trí khéo nhận biết.
Các hành mới chấm dứt
Trụ ở chỗ vô tướng
Như dùng mực vẽ gà
Ngu chấp gà của ta
Phàm phu ngu si chấp
Ba thừa đồng là một
Không có các Thanh văn
Cũng không Bích-chi-phật
Đã thấy sắc Thanh văn
Và thấy chư Như Lai
Các Bồ-tát đại Bi
Thị hiện hóa thân ấy
Ba cõi chỉ là tâm
Lìa hai loại thể, tướng*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Chuyển biến các tướng kia
Đó tức là Chân như
Hành tướng pháp và nhân
Ánh sáng mặt trời, trăng
Các Ma-ni, châu báu
Không phân biệt các việc
Phật pháp cũng như vậy
Như bệnh thấy hoa đốm
Do đó sinh phân biệt
Ngu si hư vọng chấp
Là nơi sinh, trụ, diệt
Là thường và vô thường
Bỏ sở kiến, nhiễm, tịnh
Như hoa đốm trong không
Như người lấy cỏ thuốc
Thấy cây cỏ trên đất
Tất cả như sắc vàng
Người ấy không có vàng
Như vậy người ngu si
Vô thủy tâm nhiễm pháp
Sóng năng, huyễn, tưởng có
Người ngu chấp là thật
Một loại và không loại
Biển cả, một chủng tử
Cũng vô lượng chủng tử
Người quán chủng tử tâm
Một chủng tử thanh tịnh
Chuyển sang không chủng tử
Bình đẳng không phân biệt
Khởi tức là sinh tử
Hay sinh các chủng tử
Cho nên nói chủng tử
Nhân duyên không sinh pháp
Nhân duyên không diệt pháp
Sinh pháp chỉ nhân duyên
Tâm phân biệt như vậy
Ba cõi chỉ giả danh
Thật không, sự, pháp, thể
Người hiểu nhằm phân biệt
Chấp giả danh là thật
Quán thật thể các pháp
Ta không ngăn mê hoặc
Thật thể không sinh pháp
Quán vậy đắc giải thoát
Ta không thấy huyễn, không*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Nói các pháp là có
Chuyển biến nhanh như chớp
Cho nên nói như huyễn
Chẳng bản sinh, thủy sinh
Các nhân duyên không thể
Không có xứ và thể
Chỉ có nơi ngôn ngữ
Không ngăn duyên sinh, diệt
Không chận duyên hòa hợp
Ngăn các ngu si thấy.
Phân biệt nhân duyên sinh
Thật không thức, thể, pháp
Không sự và bản thức
Người ngu sinh phân biệt
Như thấy chết nhận biết
Ba cõi chỉ là tâm
Các Phật tử thường thấy
Tức đắc các loại thân
Lìa các pháp hữu vi
Đắc thần thông tự tại
Và cùng pháp tương ứng
Hiện bày tất cả sắc
Tâm pháp sinh như vậy
Mà không tâm và sắc
Vô thủy tâm mê hoặc
Bấy giờ người tu hành
Được thấy nơi vô tướng
Trong trí tuệ quán sát
Không thấy các chúng sinh
Giả gọi tướng và sự
Ý chấp các pháp động
Các con ta mê lầm
Không phân biệt tu hành
Thành Càn-thát-bà, huyễn
Hoa đốm và sóng nắng
Không thật mà thấy thật
Thể các pháp như vậy
Như tâm thấy các pháp
Thể, tướng không như vậy
Tất cả pháp không sinh
Chỉ thấy pháp mê hoặc
Không đờng mê phân biệt
Để trụ nơi hai pháp
Lúc đầu thức phân biệt
Các thứ chúng tử xấu

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Thức như nước tuôn chảy
Đoạn nó tức không sinh
Tất cả pháp quán, niệm
Hoặc chỉ trong tâm sinh
Như hư không trong tường
Tại sao mà không sinh
Nếu có chút quán Tướng
Tâm tức từ duyên sinh
Nếu theo nhân duyên sinh
Không được nói duy tâm
Tâm chấp lấy tự tâm
Không pháp cũng không duyên
Thể tâm, pháp thanh tịnh
Trong hư không chẳng có
Hư vọng chấp tâm mình
Cho nên tâm hiện sinh
Ngoài pháp không thể thấy
Cho nên nói duy tâm
Bản thức chỉ là tâm
Ý hay niệm cảnh giới
Hay giết các cảnh giới
Nên ta nói duy tâm
Tâm pháp thường Vô ký
Ý chấp tướng có, không
Chấp hiện pháp là thức
Đó là thiện, bất thiện
Là hai loại thức, tướng
Là đệ “Nhất nghĩa đế”
Nói ba thừa sai khác
Tịch tĩnh không phải tướng
Nếu tâm trụ tịch tĩnh
Liên đến nơi Phật địa
Đây, quá khứ Phật nói
Hiện, vị lai cũng vậy
Một đến bảy Tâm địa
Tịch tĩnh Địa thứ tám
Địa thứ hai: Hành xứ
Địa kia là: Ngã Pháp
Nội thân mình thanh tịnh
Là ở Địa tự tại
Chỗ cứu cánh Tự tại
Hiện cõi Sắc cứu cánh
Ví như ngọn lửa cháy
Thì phát ra ánh sáng
Các loại tâm đáng ưa

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Hóa tạo nơi ba cõi
Hoặc có sinh, có hóa
Mà hóa tạo ba cõi
Nơi kia nói các pháp
Là ở Địa tự tại
Các Địa không thời tiết
Cõi nước chuyển cũng vậy
Vượt các pháp: Tâm, địa
Là trụ quả Tịch tĩnh
Thật không mà gọi có
Nên thấy đủ các loại
Người ngu điên đảo chấp
Các thứ điên đảo này
Như trí vô phân biệt
Có việc bất tương ưng
Tâm không trụ các sắc
Cho nên không phân biệt
Các Thiền và vô lượng
Cùng Tam-muội Vô sắc
Diệt hết thấy các tướng
Cho nên trong tâm không
Pháp quả Tu-đà-hoàn
Tư-đà, A-na-hàm
Và quả A-la-hán
Tất cả tâm mê hoặc
Sát-na, không, vô thường
Ngu phân biệt hữu vi
Thí dụ sông chũng tử
Phân biệt nghĩa sát-na
Sát-na không phân biệt
Lìa các pháp tạo tác
Tất cả pháp không sinh
Ta nói nghĩa sát-na
Nói có, không và sinh
Pháp tăng thấy vọng nói
Tất cả pháp vô ký
Cũng là người kia nói
Có bốn cách thuyết pháp
Đáp bằng cách hỏi lại
Đáp phân biệt sai biệt
Im lặng ngăn ngoại đạo
Thế để tất cả có
Không có Đệ nhất nghĩa
Mà thật tướng, vô tướng
Là Đệ nhất nghĩa đế

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Thấy nơi pháp hư vọng
Cho nên nói Thế đế
Do nơi ngôn ngữ sinh
Thật thể không như vậy
Không sự, có ngôn ngữ
Trong Thế đế thật không
Tức là sự điên đảo
Sở kiến cũng là không
Nếu có sự điên đảo
Tịch tĩnh rốt cục không
Nương nơi sự điên đảo
Cùng thấy các pháp sinh
Cuối cùng định là không
Tức là không thể, tướng
Đủ các loại sở kiến
Huân tập phiền não sinh
Tâm mê thấy bên ngoài
Liền chấp cảnh trước mắt
Phân biệt, không phân biệt
Thật tướng pháp Không này
Các tướng như bóng huyễn
Như cây lá bằng vàng
Người thấy, người được thấy
Tâm vô minh huân tập
Thánh nhân không thấy mê
Cũng không hề thấy thật
Mê hoặc tức là thật
Thấy thật tức trung đạo
Xa lìa các mê hoặc.
Nếu hay sinh các tướng
Đó tức là mê hoặc
Như mù lòa không sáng
Mắt nhắm thấy hoa đốm
Nương mê, chấp các pháp
Ở trong các cảnh giới
Ngu si chấp pháp này
Các pháp như hoa đốm
Sóng nắng, nước, mê hoặc
Ba cõi như mộng huyễn
Tu hành đắc giải thoát.
Phân biệt, bị phân biệt
Hay sinh với phân biệt
Buộc, trói buộc và nhân
Sáu loại nhân giải thoát
Không có Địa, các Đế

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Không cỡi nước, hóa thân
Thanh văn, Bích-chi-phật
Chỉ là tâm phân biệt
Thân thể và năm ấm
Các duyên và bụi trần
Người thù thắng tự tại
Chỉ là tâm phân biệt
Tâm biến khắp mọi nơi
Cùng khắp đều là tâm
Do tâm không biết xét
Tâm tánh không các tướng
Trong năm ấm không ngã
Trong ngã không năm ấm
Phân biệt không phải pháp
Mà pháp kia chẳng không
Như ngu si phân biệt
Có tất cả các pháp
Như vậy thấy thật có
Tất cả đều thấy thật
Tất cả pháp nếu không
Không nhiễm cũng không tịnh
Ngu si thấy như thế
Pháp kia không như vậy
Ngu si phân biệt tướng
Là tha lực phân biệt
Tướng kia đã có danh
Danh này phân biệt tướng
Danh, tướng là phân biệt
Nhân duyên, Sự hòa hợp
Nếu không sinh tâm kia
Là tướng Đệ nhất nghĩa
Thật thể Báo thân Phật
Và Hóa thân của Phật
Chúng sinh và Bồ-tát
Khắp mười phương cỡi nước
Tập khí, Pháp hóa Phật
Cùng với tạo Hóa Phật
Tất cả đều xuất hiện
Từ cỡi Phật Di-đà
Ứng, Hóa để thuyết pháp
Báo thân Phật thuyết pháp
Giảng rộng về Kế kinh
Người nên biết mật ý
Nếu có Phật tử nói
Giống như chư Như Lai*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Đều là Hóa Phật nói
Chẳng phải người thuần thực
Các pháp này không sinh
Mà pháp ấy chẳng không
Thành huyễn Càn-thát-bà
Giống như mộng, ảo hóa
Các thứ tùy tâm chuyển
Chỉ Tâm chẳng pháp khác
Tâm sinh các pháp sinh
Tâm diệt các pháp diệt
Chúng sinh vọng phân biệt
Không vật mà thấy vật
Vô nghĩa chỉ là không
Không phân biệt, giải thoát
Xa xưa thường hý luận
Nương dựa nơi phiền não
Các phân biệt huân tập
Cho nên tà kiến sinh
Thức không phân biệt nghĩa
Là cảnh trí Chân như
Chuyển kia là Tịch tĩnh
Là cảnh giới các Thánh
Quán sát nghĩa tư duy
Tư duy các phàm phu
Tư duy niệm Chân như
Tư duy chư Phật tịnh
Phân biệt thể các pháp
Tất cả pháp không sinh
Nương nhân duyên tha lực
Chúng sinh mê phân biệt
Tha lực nếu thanh tịnh
Lìa phân biệt tương ứng
Chuyển kia tức Chân như
Lìa phân biệt hành ấy
Chớ phân biệt, phân biệt
Phân biệt là không thật
Pháp phân biệt mê vọng
Chấp, sở chấp không dứt
Thấy ngoại cảnh, phân biệt
Phân biệt thực thể ấy
Tâm phân biệt, phân biệt
Pháp kia do duyên sinh
Tà kiến thấy ngoài nghĩa
Không nghĩa chính là tâm
Quán suy xét tương ứng

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Hay diệt chấp, sở chấp
Không có các ngoại cảnh
Ngu si vọng phân biệt
Tâm huân tập tăng trưởng
Tợ như sinh các pháp
Diệt hai loại phân biệt
Cảnh giới trí chân như
Sinh nơi vô pháp tướng
Cảnh Thánh không tư nghi
Danh, tướng và phân biệt
Thật thể hai loại tướng
Chánh trí và Chân như
Thành tựu thật thể này
Nương cha, mẹ hòa hợp
Cùng thức A-lại-da
Như bình, sữa, chuột thảy
Cùng tháng ngày tăng trưởng
Như cây chết sinh thối
Bất tịnh chảy tràn ra
Bốn Đại nghiệp Phong tăng
Như các quả chín muối
Năm và năm lăm thứ
Và chín lỗ bài tiết
Các móng, lông che đậy
Như vậy tăng trưởng sinh
Như trùng sinh trong phân
Như người thức trong mộng
Mất thấy sắc khởi niệm
Phân biệt tăng trưởng sinh
Phân biệt và chuyên nghĩ
Đoạn răng, môi hòa hợp
Miệng mới nói ngôn ngữ
Như oanh vũ cất tiếng
Các ngoại đạo nói định
Đại thừa không quyết định
Nương định tâm chúng sinh
Tà kiến không thể gần
Nội chứng trí, thừa ta
Mê hiểu không cảnh giới
Sau khi Phật diệt độ
Ai trì là nói pháp
Như Lai diệt độ rồi
Vị lai sẽ có người
Này Đại Tuệ! Ông lắng nghe
Có người đem pháp ta*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Về nước lớn phương Nam
Có Đại đức Tỳ-kheo
Tên Bồ-tát Long Thọ
Phá chấp có, chấp không
Vì người nói pháp ta
Pháp Đại thừa Vô thượng
Chứng đắc địa Hoan hỷ
Sinh về nước An lạc
Trí tuệ quán sát pháp
Không thấy thật thể pháp
Cho nên chẳng thể nói
Và cũng nói không thể
Nếu nhân duyên sinh pháp
Không được nói có, không
Trong nhân duyên có vật
Ngu phân biệt có, không
Tà kiến hai tà pháp
Tà biết lìa pháp ta
Danh tự tất cả pháp
Vô lượng kiếp thường học
Đã học lại càng học
Mê cùng nhau phân biệt
Nếu không nói các danh
Thế gian nhiều mê hoặc
Cho nên nói danh tự
Vì trừ nghiệp mê hoặc
Nương ba loại phân biệt
Ngu si phân biệt pháp
Nương danh, mê phân biệt
Cùng nhân duyên thường sinh
Tự tánh như hư không
Pháp không thể là thể
Tướng phân biệt tức thể
Ảnh tượng và huyễn, mộng
Sóng nắng và âm vang
Vòng sáng Càn-thát-bà
Các pháp như vậy sinh
Chân như, không không hai
Thật tế và pháp, thể
Ta nói không phân biệt
Thành tựu pháp tướng kia
Khẩu, tâm, cảnh hư vọng
Thật mới lập hư vọng
Tâm rơi vào Nhị biên
Cho nên lập phân biệt

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Rơi vào nơi có, không
Ở nơi cảnh giới tâm
Xa lìa các cảnh giới
Bấy giờ chính tâm diệt
Xa lìa cảnh giới Cháp
Diệt kia chẳng có, không
Như cảnh giới Thánh nhân
Người ngu không thể biết
Có diệt, trụ, Chân như
Người trí tuệ hay biết
Như các pháp trụ kia
Người trí hay biết được
Thể, pháp không như vậy
Do các pháp không tướng
Người ngu si thấy sắt
Phân biệt đó là vàng
Chẳng phải vàng, thấy vàng
Như ngoại đạo chấp pháp
Không nói ban đầu sinh
Ban đầu sinh sau diệt
Từ nhân duyên có, không
Thuyết này ta chẳng dạy
Pháp không đầu không cuối
Không như tướng trụ này
Như tướng trụ thế gian
Người tà kiến không biết
Pháp quá khứ là có
Pháp vị lai chẳng không
Pháp hiện tại cũng vậy
Không nên nói pháp sinh
Thời chuyển và tướng hành
Các đại và các căn
Hư vọng chấp trung ấm
Nếu chấp không giác ngộ
Tất cả Phật Thế Tôn
Không nói nhân duyên sinh
Nhân duyên tức thế gian
Như thành Càn-thát-bà
Chỉ pháp duyên hòa hợp
Nương pháp này, sinh pháp.
Lìa các pháp hòa hợp
Không diệt cũng không sinh
Trong gương và trong nước
Mắt và báu Ma-ni
Nhìn thấy hình trong gương

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Các hình tượng là không
Như thú ái sóng nước
Thấy đủ loại các sắc
Tất cả tợ như có
Như mộng, con Thạch nữ
Thừa ta chẳng Đại thừa
Không tiếng cũng không tên
Không Đế, không giải thoát
Không cảnh giới Tịch tĩnh
Nhưng pháp Đại thừa ta
Các Tam-muội tự tại
Được các thân như ý
Hoa tự tại trang nghiêm
Một thể và khác thể
Trong nhân duyên không pháp
Lược nói các pháp sinh
Rộng nói các pháp diệt
Không sinh, không là một
Mà sinh, không là hai
Không sinh, không tối thắng
Sinh, diệt tức là không
Chân như, không, thực tế
Niết-bàn cùng pháp giới
Thân và ý vân vân
Ta nói nhiều pháp khác
Kinh luận và giới luật
Phân biệt ngã thanh tịnh
Nương danh không nương nghĩa
Kia không biết vô ngã
Không ngoại đạo, không Phật
Vô ngã cũng như vậy
Theo duyên nên có pháp
Tại sao không các pháp?
Người nào thành tựu pháp
Từ nhân duyên nói không
Thuyết pháp sinh tà kiến
Vọng phân biệt có, không
Nếu người thấy không sinh
Cũng thấy pháp không diệt
Người ấy lìa có, không
Thấy thế gian tịch diệt
Chúng sinh phân biệt kiến
Sở kiến như sừng thỏ
Phân biệt là mê hoặc
Như thú ưa sóng nước

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Hư vọng phân biệt pháp
Nương thấy kia phân biệt
Phân biệt không nhân duyên
Không nhân không phân biệt
Không nước, chấp có nước
Như thú vọng sinh ái
Ngu si thấy như vậy
Bậc Thánh không như thế
Thánh nhân thấy thanh tịnh
Đạt được ba giải thoát
Lìa các pháp sinh tử
Tu hành chỗ tịch tĩnh
Phương tiện rất an lạc
Biết cõi nước vi diệu
Ta nói, vì các ông
Không vì những Tiểu thừa
Ba cõi là vô thường
Không, vô ngã, lìa ngã
Đồng tướng và biệt tướng
Vì Thanh văn, ta nói
Không chấp tất cả pháp
Lìa thế gian “độc hành”
Ta nói quả Duyên giác
Chẳng phải cảnh suy lường
Phân biệt thật thể ngoài
Từ tha lực nên sinh
Thấy tự thân mê hoặc
Bấy giờ chuyển các tâm
Thập địa tức Sơ địa
Sơ địa tức Bát địa
Cửu địa tức Thất địa
Thất địa tức Bát địa
Nhị địa tức Tam địa
Tứ địa tức Ngũ địa
Tam địa tức Lục địa
Tịch tĩnh không trước sau
Các pháp thường tịch tĩnh
Tu hành là không pháp
Pháp có, không bình đẳng
Bấy giờ chứng quả Thánh
Các pháp không thể, tướng
Sao đối với pháp vô
Mà hay nói bình đẳng
Tịch tĩnh không phân biệt
Nếu không thấy các tâm

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Pháp động trong và ngoài
Bấy giờ các pháp diệt
Đã thấy tâm bình đẳng
Ngu lưu chuyển vô thủy
Ôm giữ chấp các pháp
Cuồng chuyển theo phàm phu
Như dùng nê, bát nê
Nương quán và nhân kia
Cùng ý chấp cảnh giới
Nương nơi chủng tử thức
Nương vào tâm tạo tác
Chứng đắc và an trú
Tùy chủng loại thân đắc
Và sở đắc trong mộng
Có bốn loại thân thông
Đắc thân thông trong mộng
Cùng với ân chư Phật
Chấp chủng loại thân đắc
Thân thông ấy không thật
Tâm huân, chủng tử huân
Tợ có pháp chuyển sinh
Người ngu không trí giác
Nếu nói có pháp sinh
Phân biệt với ngoại vật
Thành tựu tướng các pháp
Bấy giờ tâm mê muội
Không thấy, tự mê hoặc
Cớ sao nói về sinh
Do đâu nói không thấy
Không chỗ thấy mà thấy
Nguyện xin vì con, nói
Đối với những người nào
Nói pháp nào là có?
Đối với những người nào
Nói pháp nào là không?
Tâm, thể tự thanh tịnh
Ý khởi các ô trược
Ý và tất cả thức
Hay làm huân chủng tử
Xuất thân A-lại-da
Ý tìm cầu các pháp
Ý thức chấp cảnh giới
Mê hoặc thấy tham chấp
Tự tâm chỗ thấy pháp
Ngoại pháp, không ngoại pháp

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Mê hoặc quán như vậy
Thường nhớ nghĩ Chân như
Cảnh giới người tu Thiền
Sự nghiệp lớn của Phật
Ba việc không nghĩ bàn
Cảnh giới bậc Trí tuệ
Quá khứ, hiện, vị lai
Niết-bàn và hư không
Ta nương tục đế, nói
Chân đế không danh tự
Hai thừa và ngoại đạo
Chấp trước nơi tà kiến
Mê muội ở trong tâm
Phân biệt nơi ngoại pháp
Phật, Duyên giác, Bồ-tát
La-hán thấy chư Phật
Tâm Bồ-đề kiên cố
Và thành tựu trong mộng
Ở đâu và những gì
Vì sao và nhân gì
Việc làm và nghĩa gì
Nguyện vì con, giảng nói
Tâm huyễn bỏ tịch tĩnh
Nói bề đẳng có, không
Mê chấp chặt trong tâm
Nói có huyễn, không huyễn
Tướng sinh, diệt tương ứng
Tướng, sở tướng có, không
Phân biệt chỉ do ý
Và cùng với năm thức
Ảnh tượng, bọt nước thấy
Từ chủng tử tâm sinh
Nếu tâm cho đến ý
Và các thức không sinh
Thời đắc thân như ý
Cho đến quả vị Phật
Các duyên và âm, giới
Tự thể tướng pháp này
Giả danh và nhân tâm
Như mộng, như hoa đốm
Thế gian như huyễn mộng
Nương tựa kiến chấp thật
Các tướng vốn tương ứng
Lìa các nhân quán xét
Nội tâm các Thánh nhân

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Thường quán các diệu hạnh
Do mê che quán xét
Hiểu thế gian thật có
Lìa các pháp hý luận
Trí không trụ mê hoặc
Các pháp không thực thể.
Không và thường, vô thường
Tâm trụ nơi ngu si
Mê hoặc nên phân biệt
Người nói các pháp này
Chẳng phải nói “Vô sinh”
Một, hai, đối với hai
Bỗng nhiên tự tại có
Nương bụi trần thù thắng
Duyên phân biệt thế gian
Chủng tử ấy là thức
Y chỉ nhân kia sinh
Như gương hình bức tranh
Biết thật tức là diệt
Như người thấy nơi huyễn
Thấy sinh tử cũng vậy
Người ngu si mê ám
Buộc và giải thoát sinh
Nội tâm và ngoại tại
Các pháp và nhân duyên
Tu hành quán như vậy
Trụ ở nơi tịch tĩnh
Trong huân tập không tâm
Tâm không cùng huân tập
Tướng tâm không sai biệt
Huân tập ràng buộc tâm
Như huân tập tà kiến
Ý từ nơi thức sinh
Tâm sáng suốt cũng vậy
Nương huân tập không rõ
Như vật chẳng không vật
Ta nói hư không vậy
Trong thân A-lại-da
Lìa xa vật có, không
Ý thức chuyển diệt rồi
Tâm lìa xa pháp nhiễm
Hiểu biết tất cả pháp
Nên ta nói tâm Phật
Đoạn dứt nơi ba thừa
Lìa xa pháp có, không

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Bốn tướng ứng thế pháp
Các hữu đều như huyễn
Thể tướng hai pháp này
Bảy Địa từ tâm sinh
Ngoài ra cũng thành tựu
Hai Địa và Phật địa
Sắc giới, Vô sắc giới
Dục giới và Niết-bàn
Tất cả cảnh giới tâm
Không lìa ở trong thân
Nếu thấy các pháp sinh
Là pháp mê hoặc sinh
Biết tự tâm mê hoặc
Là các pháp không sinh
Thể tướng pháp không sinh
Sinh là đấm thế gian
Thấy các tướng như huyễn
Thể tướng pháp như vậy
Tự tâm hư vọng chấp
Chớ phân biệt các pháp
Vì si, vô trí, nói
Ba thừa với Nhất thừa
Và nói về không thừa
Các Thánh nhân tịch tĩnh
Pháp ta có hai loại
Pháp tướng và chứng đắc
Bốn loại tướng quán xét
Lập pháp quán tương ứng
Thắng hơn hình và tướng
Kiến mê hoặc phân biệt
Danh tự và hành xử
Cõi thánh thật thanh tịnh
Phân biệt nương phân biệt
Nên có tướng phân biệt
Phân biệt lìa phân biệt
Thật thể cảnh giới Thánh
Thật thường hằng, bất biến
Sự tánh và thật thể
Chân như lìa tâm, pháp
Xa lìa nơi phân biệt
Nếu không pháp thanh tịnh
Cũng không có pháp nhiễm
Do có tâm thanh tịnh
Mà thấy có pháp nhiễm
Cảnh giới Thánh thanh tịnh

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Cho nên không thật sự
Thể tướng các pháp này
Cảnh giới của Thánh nhân
Nhân duyên sinh thế gian
Lìa xa các phân biệt
Như huyễn, mộng vân vân
Thấy pháp đặc giải thoát
Huân tập các phiền não
Cùng tâm tương ứng sinh
Chúng sinh thấy ngoại cảnh
Chẳng phải thể tâm pháp
Tâm, pháp thường thanh tịnh
Chẳng phải mê hoặc sinh
Mê từ phiền não sinh
Cho nên tâm không thấy
Mê hoặc tức Chân thật
Chốn kia không đạt đến
Không ấm, không chốn kia
Như thật quán ấm, hành
Lìa tướng kiến, sở kiến
Nếu thấy pháp hữu vi
Thấy tự tâm thế gian
Người đó hay lìa tướng
Chớ thấy pháp duy tâm
Chớ phân biệt ngoại nghĩa
Trụ nơi Chân như quán
Vượt qua cảnh giới tâm
Qua cảnh giới tâm rồi
Xa lìa các tịch tĩnh
Tu hành trụ tịch tĩnh
Hành giả tịch tĩnh trú
Không thấy được Đại thừa
Tự nhiên gọi tịch tĩnh
Nương các nguyện thanh tịnh
Trí vô ngã tịch tĩnh
Nên quán cảnh giới tâm
Cũng quán cảnh giới trí
Quán cảnh giới trí tuệ
Không mê ở trong tướng
Cảnh giới tâm: Khổ đế
Cảnh giới trí là tập
Hai Đế và Phật địa
Là cảnh giới Bát-nhã
Đặc quả và Niết-bàn
Cùng với tám Thánh đạo

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Biết rõ tất cả pháp
Đắc Phật trí thanh tịnh
Nhân sắc cùng với Minh
Hư không cùng tâm, ý
Các pháp ấy hòa hợp
Thức từ Lại-da sinh
Thọ hay chấp, bị chấp
Không danh cũng không sự
Không do nhân phân biệt
Hoặc chấp nơi giác ngộ
Ở trong nghĩa không danh
Trong danh, nghĩa cũng vậy
Do không nhân mà sinh
Chớ phân biệt, phân biệt
Tất cả pháp không thật
Ngôn ngữ cũng như thế
Như nghĩa không, không không
Ngu si thấy pháp này
Vọng chấp là thật có
Tà kiến nói giả danh
Một pháp thành năm loại
Thật trí hay xa lìa
Năm loại tà pháp này
Vượt qua pháp có, không
Không cảnh giới tu hành
Là pháp của ngoại đạo
Không mong có tà pháp
Cũng không trông thấy ngã
Do tự biết thường pháp
Chỉ từ ngôn ngữ sinh
Thật để không nói hết
Tịch diệt thấy các pháp
Nương thức A-lại-da
Hay chuyển sinh ý thức
Y chỉ nơi tâm, ý
Thường sinh nơi chuyển thức
Nương hư, hư vọng thành
Chân như là tâm pháp
Như vậy người tu hành
Hay biết thể tâm tánh
Phân biệt thường, vô thường
Tướng ý cùng với sự
Sinh cùng với không sinh
Hành giả không nên chấp
Chớ phân biệt hai pháp

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Thức từ Lại-da sinh
Một nghĩa hai pháp sinh
Không biết pháp như thế
Chấp pháp một và hai
Là cảnh giới phàm phu
Người thuyết và không thuyết
Không không để thấy tâm
Không thấy nơi tự tâm
Nên võng lưới kiến sinh
Các nhân duyên không sinh
Các căn cũng như vậy
Không giới và năm ấm
Không tham, không hữu vi
Vốn không có tạo nghiệp
Không tạo, không hữu vi
Không bỏ cũng không buộc
Không trói cũng không mở
Không vô ký, không vật
Không pháp, không phi pháp
Không thời, không Niết-bàn
Thể pháp cũng là không
Không Phật, không Thật đế
Không nhân cũng không qua
Không điên đảo, không diệt
Không diệt cũng không sinh
Mười hai chi cũng không
Biên, vô biên cũng vậy
Lìa xa các tà kiến
Cho nên nói duy tâm
Nghiệp phiền não và thân
Người tạo và quả báo
Như thành Càn-thát-bà
Sóng nắng, mộng vân vân
Trụ ở trong tâm pháp
Mà sinh các pháp tướng
Trụ ở trong tâm pháp
Mà thấy nơi đoạn, thường
Trong Niết-bàn không ấm
Không ngã cũng không tướng
Hội nhập chỉ là tâm
Giải thoát không chấp tướng
Thấy kia đâu lỗi lầm
Các chúng sinh thấy ngoài
Tâm chẳng có, chẳng không
Do huân tập không hiểu*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Trong nhơ không thấy sạch
Trong sạch không thấy nhơ
Như mây che hư không
Bởi vậy tâm không thấy
Tâm hay tạo các nghiệp
Ở trong trí phân biệt
Tuệ hay quán tịch tĩnh
Đặc thể đại diệu pháp
Tâm chuyển theo cảnh giới
Trí nương giác quán sinh
Tịch tĩnh thắng cảnh giới
Tuệ hay ở trong hành
Tâm, ý và ý thức
Ở trong tướng phân biệt
Đặc thể không phân biệt
Hai thừa không chùng tử
Tịch tĩnh thắng nhân tướng
Trí tuệ Phật thanh tịnh
Thường sinh với Thắng trí
Đã lìa các hành tướng
Phân biệt có thể pháp
Pháp tha lực là không
Mê hoặc chấp phân biệt
Không phân biệt tha lực
Không các đại, có sắc
Có sắc, không các đại
Cần-thát-bà mộng huyễn
Thú khát không thích nước
Ta có ba loại tuệ
Được y chỉ Thánh nhân
Tâm sinh từ trong pháp
Cho nên không thấy tâm
Do duyên thân hiện hữu
Chúng sinh huân tập thấy
Nương tướng phân biệt kia
Mà nói về các pháp
Lìa hai thừa tương ứng
Lìa tuệ pháp tương hiện
Hư vọng chấp lấy pháp
Thanh văn thấy nơi pháp
Hội nhập chỉ là tâm
Trí Như Lai không cấu
Hoặc thật và không thật
Pháp từ nhân duyên sinh
Một, hai tà kiến này

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Rốt cục hay chấp trước
Tất cả các nhân duyên
Như huyễn không có thật
Như vậy tất cả tướng
Không thể thành phân biệt
Nương nơi tướng phiến não
Các phược từ tâm sinh.
Không biết pháp phân biệt
Tha lực phân biệt này
Đã có thể phân biệt
Tức là pháp Tha lực
Tất cả thấy phân biệt
Đối Tha lực phân biệt
Tục đế, Đệ nhất nghĩa
Thứ ba không nhân sinh
Phân biệt nói tương tục
Đoạn tức cảnh giới Thánh
Một việc người tu hành
Do tâm thấy tất cả
Tâm thể không ở kia
Cho nên phân biệt tướng
Như người bị nhậm mắt
Phân biệt các loại sắc
Không phải sắc phi sắc
Như ngu thấy Tha lực
Như vàng lìa bụi bặm
Như nước lìa bùn đục
Như hư không lìa mây
Tịnh phân biệt như vậy
Thanh văn có ba hạng
Ứng, Hóa và nguyện sinh
Lìa các cấu tham, si
Thanh văn từ pháp sinh
Bồ-tát cũng ba hạng
Chư Như Lai vô tướng
Trong tâm mỗi chúng sinh
Thấy tượng Phật Như Lai
Phân biệt không như vậy
Có thể pháp tha lực
Thấy hai thứ có, không
Thấy vậy nên phân biệt
Hoặc không phân biệt pháp
Tha lực làm sao có
Có xa lìa thể pháp
Thật có thể pháp sinh*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Nương tựa nơi phân biệt
Mà thấy về Tha lực
Nương danh, tướng hòa hợp
Mà sinh ra phân biệt
Thường không được thành tựu
Sinh phân biệt Tha lực
Bấy giờ trí thanh tịnh
Thật thể Đệ nhất nghĩa
Phân biệt có mười loại
Tha lực có sáu loại
Chân như là nội thân
Cho nên không tướng khác
Năm pháp thật pháp này
Cùng ba loại thật tướng
Như vậy, người tu hành
Không hoại pháp Chân như
Hình tượng, mây và sao
Tợ như thể trăng, trời
Các chúng sinh thấy tâm
Sở kiến huân tập sinh
Các Đại không tự thể
Không năng kiến, sở kiến
Nếu sắc từ đại sinh
Các đại sinh các đại
Như vậy không sinh đại
Trong đại không bốn đại
Nếu quả là bốn đại
Do địa, thủy, hỏa, phong
Danh, sắc, thật và giả
Huyễn sinh tạo như vậy
Mộng và Càn-thát-bà
Thứ năm: thú ái nước
Xiển-đề trong năm loại
Các chủng tánh cũng vậy
Năm thừa và phi thừa
Niết-bàn có sáu loại
Ấm có hai mươi bốn
Sắc lại có tám loại
Phật có hai mươi bốn
Phật tử có hai loại
Pháp môn có trăm loại
Thanh văn có ba loại
Cõi chư Phật có một
Mà Phật cũng có một
Giải thoát có ba loại*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tâm suy tư có bốn
Vô ngã, ngã: sáu loại
Cảnh sở trí có bốn
Xa lìa các nhân duyên
Cũng lìa khỏi tà kiến
Trí nội thân lìa cấu
Pháp Đại thừa vô thượng
Sinh cùng với không sinh
Có tám đến chín loại
Một thời tuần tự chứng
Lập pháp duy nhất này
Vô sắc có tám loại
Thiền sai biệt: Sáu loại
Duyên giác và Phật tử
Thường chấp có bảy loại
Không có pháp ba đời
Thường, vô thường cũng vậy
Tạo nghiệp và quả nghiệp
Sự việc như trong mộng
Xưa nay Phật không sinh
Thanh văn cũng như vậy
Tâm lìa nơi sở kiến
Cũng thường như pháp huyễn
Thai sinh chuyển pháp luân
Xuất gia và Đâu-suất
Ở trong các cõi nước
Mà không sinh sở kiến
Hành hóa và chúng sinh
Thuyết pháp và Niết-bàn
Biết Thật đế, cõi nước
Từ pháp nhân duyên sinh
Thế gian, các rừng cây
Vô ngã, hành ngoại đạo
Thiền, thừa, A-lại-da
Nói quả không suy lường
Tánh mặt trăng, vì sao
Các vua, A-tu-la
Dạ-xoa, Càn-thát-bà
Do nghiệp mà phát sinh
Thay đổi không thể bàn
Lại nương duyên huân tập
Đoạn tuyệt các biến chuyển
Thời diệt tội, phiền não
Tất cả các Bồ-tát
Hành giả như thật tu

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Không chứa các của báu
Vàng, bạc và voi, ngựa
Trâu, dê, nô tỳ thầy
Lúa, gạo cùng ruộng, nhà
Không nằm giường chạm trổ
Không được dùng bùn đất
Vàng, bạc, đồng đỏ, trắng
Chén, bát và đồ dùng
Hành giả tịnh tu hành
Tất cả: không được chứa
Y phục Kiên-xà-da
Tất cả: không được mặc
Ca-sa Khâm-bà-la
Phân ngựa, cỏ, lá, quả
Xanh, đỏ, bùn đất lỏng
Nhuộm hoại màu sắc trắng
Bùn đá cùng với sắt
Ngọc kha và lưu ly
Bát như vậy cho chứa
Vừa đủ lượng Ma-đà
Dùng y phục cất rọc
Cho chứa dao bốn tấc
Cong như nửa mặt trăng
Không được học kỹ thuật
Người như thật tu hành
Không buôn bán ở chợ
Nếu cần, sai cư sĩ
Và các Ưu-bà-tắc
Thường hộ trì các căn
Biết rõ như thật nghĩa
Đọc tụng Tu-đa-la
Và học các Tỳ-ni
Không ăn cùng Bạch y
Người tu hành như vậy
Chỗ vắng và gò mã
Trong hang dưới rừng cây
Trong cỏ, rừng Thi-la
Cho đến ở ngoài đồng
Người như thật tu hành
Nên ở chỗ như thế
Ba y thường bên mình
Không chứa dư tiền của
Vì thân cần y phục
Mình, người đều cho nhận
Đi ra ngoài khát thực

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Cũng không nhìn hai bên
Nhìn trước đất: thuốc sáu
An bình mà đi thẳng
Như ong hút mật hoa
Khát thực cũng như vậy
Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni
Chúng tạp loạn trong chúng
Ta vì Phật tử nói
Đây là mitu sống ác
Hành giả như thật tu
Nơi này không được ăn
Vua, thái tử, vương tử
Đại thần và trưởng giả
Vì mong cầu ăn uống
Tất cả, không được đến
Nhà có tang, sinh con
Thân thuộc, nhà luyến ái
Chúng Tỳ-kheo tạp loạn
Người tu không cùng ăn
Khói chùa phòng không dốt
Thường làm các thức ăn
Vì người nên làm ra
Hành giả không nên ăn
Lìa bề đảng: Có, không
Năng kiến và Sở kiến
Hành giả quán thế gian
Lìa xa pháp sinh diệt
Tương ứng Lực Tam-muội
Và thần thông tự tại
Nếu không sinh phân biệt
Không lâu được Như pháp
Theo những bậc Tối thắng
Trong duyên chớ phân biệt
Các nhân duyên hòa hợp
Hành giả không phân biệt
Phân biệt các thế gian
Đều từ huân tập sinh
Hành giả như thật quán
Ba cõi như huyễn mộng
Chớ phân biệt ba cõi
Do duyên, thân hiện hữu
Lìa phỉ báng có, không
Cũng lìa thấy: Có, không
Ăn uống xem như thuốc
Thân tâm thường ngay thẳng

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Nhất tâm chuyên cung kính
Phật và các Bồ-tát
Hành giả như thật tu
Nên biết tướng các Luật
Và các Tu-đa-la
Chọn lựa tướng các pháp
Năm pháp thể và tâm
Tu hành tướng vô ngã
Thanh tịnh nội Pháp thân
Các Địa và Phật địa
Như vậy người tu hành
Trụ nơi hoa sen lớn
Chư Phật đại Từ bi
Tay Như ý xoa đầu
Đi lại trong sáu đường
Các cõi sinh nhàm chán
Phát khởi hạnh như thật
Đến trong rừng Thi-dà
Thể tướng mặt trời, trăng
Cùng với tướng biển hoa
Hư không, lửa, các thứ
Người tu hành thấy pháp
Thấy các tướng như vậy
Chấp vào pháp ngoại đạo
Cũng thuận đạo Thanh văn
Và cảnh giới Duyên giác
Như vậy là tất cả
Trụ ở nơi tịch tĩnh
Lúc Phật Diệu Quang Minh
Ở nơi các cõi nước
Xoa đầu Bồ-tát kia
Diệu tướng xoa đầu này
Tùy thuận pháp Chân như
Ấy được thân vi diệu
Nhân thể pháp có, không
Lìa xa pháp thường, đoạn
Chê bai pháp có, không
Là phân biệt Trung đạo
Phân biệt không các nhân
Không nhân là đoạn kiến
Thấy tất cả ngoại pháp
Người này diệt Trung đạo
Không bỏ tướng các pháp
Sợ có tướng diệt mất
Chê bai pháp có, không

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Như thế nói Trung đạo
Biết chỉ ở nội tâm
Không diệt nơi ngoại pháp
Chuyển hư vọng phân biệt
Tức là pháp Trung đạo
Duy tâm không sở kiến
Lìa nơi tâm không sinh
Tức là pháp Trung đạo
Ta và chư Phật nói
Sinh cùng với không sinh
Có vật, không vật, không.
Các pháp không tự thể
Chớ phân biệt hai pháp
Phân biệt là có pháp
Ngu phân biệt giải thoát
Không biết tâm phân biệt
Lìa hai tướng chấp thủ
Biết rõ tự tâm thấy
Thời xa lìa Nhị kiến
Như thật biết xa lìa
Không diệt tướng phân biệt
Thật biết tâm sở kiến
Thời biết phân biệt sinh
Không sinh các phân biệt
Là Chân như, lìa tâm
Lìa khỏi các ngoại đạo
Nếu thấy các pháp sinh
Người trí kia chấp giữ
Niết-bàn mà không diệt
Biết pháp này là Phật
Ta nói, các Phật nói
Nếu thấy các pháp khác
Là việc ngoại đạo nói
Không sinh hiện nơi sinh
Không mất thường hiện mất
Giống như trăng trong nước
Vạn ức cõi nước thấy
Một thân và vô lượng
Lửa cháy và mưa rơi
Tâm, tâm thể không khác
Nên nói chỉ là tâm
Trong tâm chỉ là tâm
Tâm không tâm mà sinh
Các loại sắc, hình tướng
Chỗ thấy chỉ là tâm

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Phật và thân Thanh văn
Bích-chi-phật hết thấy
Và vô số sắc thân
Chỉ nói là nội tâm
Vô sắc giới không sắc
Sắc giới và địa ngục
Sắc hiện là chúng sinh
Chỉ là nhân duyên tâm
Pháp Tam-muội Như huyễn
Mà sinh thân Như ý
Thập địa, tâm tự tại
Đắc kia, Bồ-tát chuyển
Tự tâm phân biệt danh
Hý luận và dao động
Nương thấy, nghe sinh biết
Ngu si nương tướng biết
Tướng là thể tha lực
Nó nương danh phân biệt
Phân biệt các tướng này
Nương tha lực, pháp sinh
Trí tuệ quán các pháp
Không tha lực, không tướng
Rốt ráo không thành tựu
Trí nương đâu phân biệt
Hoặc có pháp thành tựu
Xa lìa pháp có, không
Xa lìa thể có, không
Hai thể làm sao có?
Phân biệt hai thể này
Hai thể này nên có
Phân biệt thấy tất cả
Cảnh giới Thánh thanh tịnh
Phân biệt là vô số
Phân biệt là Tha lực
Nếu người phân biệt khác
Rơi vào thuyết ngoại đạo
Phân biệt là phân biệt
Thấy là nhân, thể, tướng
Phân biệt nói phân biệt
Thấy là nhân, tướng sinh
Lìa hai thứ phân biệt
Tức là pháp thành tựu
Cõi nước Phật hóa thân
Nhất thừa và Tam thừa
Không Niết-bàn cả thấy

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Không lìa tất cả sinh
Phật, ba mươi sai biệt
Mỗi sai biệt có mười
Tất cả khí thế gian
Nương tâm các chúng sinh
Như pháp tướng phân biệt
Hiện thấy vô số pháp
Pháp ấy không vô số
Phật pháp, thế gian vậy
Phật pháp là chân Phật
Ngoài ra nương hóa thân
Chứng tử các chúng sinh
Thấy tất cả tướng Phật
Nương mê hoặc buộc tâm
Hay sinh các phân biệt
Thật không lìa phân biệt
Và không xa lìa tướng
Thật thể và thọ lạc
Hóa thân tạo các thân
Chúng Phật ba mươi sáu
Là thật thể chư Phật
Như xanh, đỏ và muối
Ngọc kha, sữa, đường phèn
Hoa, lá, quả cả thấy
Như ánh sáng mặt trăng
Chẳng một cũng chẳng khác
Như sóng lớn trong nước
Bảy thức này cũng thế
Cùng hòa hợp với tâm
Như biển cả chuyển biến
Cho nên sóng dập dồn
A-lại-da cũng vậy
Danh, thức cũng như vậy
Tâm, ý và ý thức
Phân biệt nghĩa ngoài tướng
Tám tướng không sai biệt
Không thấy, không chỗ thấy.
Như sóng nước biển cả
Không có tướng sai biệt
Các thức đối với tâm
Chuyển biến không biết được
Tâm hay tạo các nghiệp
Ý hay sinh phân biệt
Ý thức hay biết pháp
Năm thức hư vọng thấy

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Các màu xanh đỏ trắng...
Thức chúng sinh hiện thấy
Tương sóng, nước với pháp
Ta vì ông nói rõ
Xanh, đỏ, trắng các loại
Trong sóng nước không thấy
Ngu si thấy các tướng
Nói là trong tâm chuyển
Trong tâm không thể này
Lìa tâm không thể thấy
Nếu có nơi sở chấp
Thì có nơi năng chấp.
Do duyên thân hiện hữu
Nói tương tự sóng nước
Thức chúng sinh hiện thấy
Sóng nước đều như nhau
Sóng nước biển nổi dậy
Uyển chuyển như nhảy múa
Bản thức chuyển như vậy
Tại sao biết không chấp
Ngu si không trí tuệ
Bản thức như sóng nước
Sóng nước chuyển tương đối
Cho nên nói thí dụ
Như mặt trời xuất hiện
Bình đẳng chiếu chúng sinh
Như đèn sáng Thế Tôn
Không vì ngu nói pháp
Trụ nơi pháp Chân như
Sao không nói thật pháp
Nếu nói về thật pháp
Trong tâm không thật pháp
Như sóng nước trong biển
Như gương và như mộng
Như cảnh giới tự tâm
Đều thấy không trước sau
Không cảnh giới nhất thời
Cho nên thứ lớp sinh
Thức hay biết các pháp
Ý lại hay phân biệt
Năm thức hiện thấy pháp
Tịch tĩnh không thứ lớp
Như họa sĩ ở đời
Và học trò học vẽ
Ta trụ ở pháp vi diệu

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Vì thật tu hành, nói
Lìa phân biệt, phân biệt
Là thật trí nội thân
Ta nói cho Phật tử
Không nói cho kẻ ngu
Cũng như huyễn hết thấy
Sở kiến không như vậy
Nói các thứ cũng vậy
Nói cũng vậy, không vậy
Vì một người nói pháp
Không vì người khác nói
Như mỗi người mỗi bệnh
Thầy cho thuốc khác nhau
Chư Phật vì chúng sinh
Tùy tâm nói các pháp
Nương chũng tử ngoại pháp
Phân biệt thuyết hiện pháp
Tâm chấp pháp tha lực
Sở chấp là phân biệt
Nương nơi chũng tử tâm
Quán chấp ngoại cảnh giới
Hai loại chuyển mê hoặc
Lại không nhân thứ ba
Dùng mê hoặc không sinh
Nương pháp nào không sinh
Sáu mươi, mười tám pháp
Cho nên chỉ nói tâm
Tự tâm thấy ngoại pháp
Thấy ấy lìa xa ngã
Hoặc nhập tâm phân biệt
Hay lìa tướng các pháp
Nương vào A-lại-da
Hay sinh ra các thức
Ngu si nhập nội thân
Tâm thấy nơi ngoại nhập
Chấp ánh sáng ngôi sao
Như trong mộng thấy sắc
Hữu vi, vô vi thường
Không phân biệt như vậy
Thành huyễn Càn-thát-bà
Như cầm thú ưa nước
Không như vậy, thấy có
Pháp tha lực cũng vậy
Ngã, các căn, hình tướng
Ta nói ba loại tâm

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tâm, ý và ý thức
Xa lìa tướng, tâm, thể
Tâm, ý và ý thức
Xa lìa tướng tự thể
Tâm, ý và ý thức
Không ngã, không hai thể
Năm pháp tự thể tướng
Là cảnh giới chư Phật
Tướng ấy có ba loại
Nương vào nhân huân tập
Như loại tơ năm sắc
Trên tường thấy đủ màu
Hai loại tâm vô ngã
Ý và các thức tướng
Năm loại pháp thể tướng
Tánh ngã không như vậy
Xa lìa tướng các tâm
Thức lìa nơi tướng ý
Thể các pháp như vậy
Là cảnh giới của ta
Lìa xa thể các pháp
Là tánh các Như Lai
Nghiệp thân, miệng và ý
Không tạo pháp trong sạch
Tánh Như Lai thanh tịnh
Xa lìa sự tu hành
Các thần thông tự tại
Sức Tam-muội trang nghiêm
Các loại ý sinh thân
Là tánh tịnh Như Lai
Biết trong thân lìa cấu
Lìa xa tướng các nhân
Bát địa và Phật địa
Là tánh các Như Lai
Viễn hành, Thiên tuệ địa
Pháp vân và Phật địa
Là tánh của Như Lai
Địa xen lẫn ba Thừa
Nương chúng sinh khác biệt
Và vì tướng ngu si
Vì nói bảy loại Địa
Nên Phật thuyết Tâm địa
Thân, miệng, ý, các chướng
Trong Thất địa, không thể
Diệu thân trong Bát địa

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Như tướng mộng, nước bọt
Bát địa và Ngũ địa
Học các loại kỹ thuật
Tất cả các Phật tử
Làm vua trong ba cõi
Sinh cùng với không sinh
Không phân không, bất không
Thật cùng với không thật
Trong tâm không như vậy
Đây thật, đây không thật
Chớ phân biệt thật ấy
Duyên giác và Thanh văn
Không vì Phật tử nói
Có, không có chẳng thật
Cũng không có tướng không
Giả danh và thật pháp
Trong tâm tất cả không
Nương tục để có pháp
Đệ nhất nghĩa đều không
Không thật, mê hoặc pháp
Là các pháp tục để
Tất cả pháp, không pháp
Ta nói đều giả danh
Ngôn ngữ và thọ dụng
Ngu si thấy là thật
Từ nơi pháp ngôn ngữ
Là thật có cảnh giới
Từ ngôn ngữ sinh pháp
Thấy pháp không như vậy
Như lìa tường không vẽ
Cũng như bóng lìa hình
Bản thức cũng như vậy
Như sóng nước không hiện
Cũng vậy, tâm như huyễn
Ý như kẻ lừa đảo
Ý cùng với năm thức
Phân biệt tựa năm sắc
Nói tu tập chân pháp
Có tập hợp, hóa hiện
Là nguồn gốc chư Phật
Ngoài ra Ứng, Hóa Phật
Tâm mê trong chỗ thấy
Chỗ thấy trong tâm không
Do duyên thân hiện hữu
Tức A-lại-da hiện

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tâm, ý và ý thức
Thật thể năm pháp này
Hai loại tịnh vô ngã
Chư Phật Như Lai nói
Hư vọng biết không cảnh
Và Thanh văn cũng vậy
Là cảnh giới nội thân
Chư Phật Như Lai thuyết
Dài, ngắn đối đãi nhau
Đây, kia nương nhau sinh
Có có thể thành không
Không có thể thành có
Và phân biệt bụi trần
Không phân biệt sắc thể
Nói chỉ là nơi tâm
Tà kiến không thanh tịnh
Trong đây phân biệt không
Không không cũng như vậy
Có, không chỉ phân biệt
Nói không thể như vậy
Vô số công đức hợp
Ngu si phân biệt sắc
Mỗi mỗi vi trần: không
Cho nên nghĩa không thật
Tự tâm thấy hình tướng
Chúng sinh thấy ngoại giới
Bên ngoài không chỗ khác
Cho nên nghĩa không thật
Tâm như hoa đốm huyễn
Thành Càn-thát mộng ảo
Vòng lửa, thú thích nước
Không thật, người thấy có
Thường, vô thường và một
Hai cùng với không hai
Vô thủy đã trôi buộc
Ngu si mê phân biệt
Ta không nói ba thừa
Chỉ nói pháp Nhất thừa
Vì nhiếp phục chúng sinh
Cho nên nói Nhất thừa
Giải thoát có ba loại
Cũng nói pháp vô ngã
Bình đẳng trí, phiền não
Nương giải thoát phân biệt.
Cũng như cây trong nước

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Bị sóng đẩy trôi dạt
Như Thanh văn ngu si
Vì các tướng phiêu bạt
Ấy, không chỗ cứu cánh
Cũng không sinh trở lại
Đắc Tam-muội Tịch tĩnh
Vô lượng kiếp không biết
Là định của Thanh văn
Không phải Phật, Bồ-tát
Lìa các tùy phiền não
Từ tập, phiền não buộc
Say lạc cảnh Tam-muội
Trú cõi vô lậu kia
Như người say ở đời
Rượu nhạt dần mới tỉnh
Người ấy sau khi đắc
Thể Pháp thân Thế Tôn
Như voi lún bùn sâu
Thân lay động Đông, Tây
Như vậy say Tam-muội
Thanh văn chìm đắm vậy.*

